

Preisz György Az Iskolatársakkal

Ez én vagyok az osztálytársaimmal a középiskola udvarán. Valamikor az 1930-as évek elején-közepén készülhetett ez a kép. 1932-ben mentem a Berzsenyi gimnáziumba, ott jártam a nyolc évet, ott már 70 százalék zsidó volt. Kedvenc tantárgyam a történelem és a földrajz volt, a matematikát utáltam. A latint is szerettem, mert azt ha az ember megtanulta, mindenhez értett. Volt hittan is, jött egy rabbi, és ő tartotta a zsidó hittant, és minden pénteken kellett mennünk a Csáky utcai templomba ifjúsági istentiszteletre. Jó volt, mert a lányok is jöttek, és utána lehetett sétálni menni. Jom Kipurkor és újévkor [lásd: Ros Hásáná] nem kellett iskolába menni. Kijártunk a Klub kávéházhoz, és ott ültünk kint, nem kellett fogyasztani, mert tudták, hogy zsidók vagyunk, és nem ehetünk, ihatunk. Ott ültünk kint és napoztunk. 15 éves koromban volt egy Duna sportklub (DSC) nevű zsidó egyesület, ez állt három nagy szakosztályból: tenisz, asztalitenisz és turisztika. Mind a hármat szerettem. Tavasztól őszig itt voltunk a klubban. Vége volt a sulinak, hazamentünk, megcsináltuk gyorsan a leckét, s már mentünk is teniszezni vagy dumálni, römizni vagy mit tudom én. Itt éltük az életünket. Itt is 90 százalékban zsidók voltak. Zsidó élet nem volt, csak az, hogy sportoltunk és csináltuk a DSC bálakat. Hétvégeken volt DSC és volt kirándulás is.